

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Archiepiscopo Et Decano Senonensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

illustri Regi Vngariæ per scripta nostra mandamus ut nuntios tuos, quos ad sedem duxeris apostolicam destinandos, per terram suam transire permittat liberè ac securè. id idem dilecto filio nobili viro . . Venetorum Duci mandantes, ut eisdem per Duratium faciat transitum habere securum. Super eo autem quòd te in devotione apostolicæ sedis perseverare firmiter asseveras, & si, necesse foret, caput exponeres pro eadem, excellentiam regiam in Domino commendamus, & gratiarum actiones referimus bonorum omnium largitori, qui hoc propositum tibi misericorditer inspiravit. Monemus igitur serenitatem regiam & exhortamur in Domino, per apostolica tibi scripta mandantes, quatinus cum karissimo in Christo filio nostro H. Constantinopolitano Imperatore illustri & aliis Latinis in Romanicæ imperio commorantibus pacem vel treugam in eas & observes. Nos enim de mittendo ad te nuntium nostrum, cum expedire viderimus, curabimus providere, juxta quod nobis fuerit de super inspiratum. Datum Laterani VII. Kal. Iunij, anno decimo.

NOBILI MULIERI . . COMITISSÆ
Blesensi.

Epist. 66.
Explicatur
verba consilium
privilegij Ca-
nonicorum
Carnotensium.

Cap. Cùm
olim, De or-
ber. signif.

Cap. Ex parte
eod. tit.

Cum olim pro Canonicis Carnotensibus quoddam capitulum contra te fuerit allegatum, quod dicebatur in Ecclesiæ suæ privilegio contineri, ut videlicet nemini liceat excommunicatis vel nominatum interdictis pro Canonicis Carnotensibus absque congrua satisfactione absolutionis beneficium indulgere, quoniam fuit in questione deductum quæ foret congrua satisfactio, ad intelligendum clausulam ipsam meminimus distinxisse utrum in aliquem esset interdicti vel excommunicationis sententia promulgata pro contumacia tantum, quia videlicet citatus noluit stare juri, vel etiam pro offensa, quia videlicet iustus noluit maleficium emendare; in primo casu credentes congruè satisfieri, ut hujusmodi relaxaretur sententia, si sufficiens standi juri cautio præberetur; in secundo verò, si manifesta foret offensa; dicentes nequaquam satisfieri congruè, ut relaxaretur sententia, nisi prius sufficiens exhiberetur emenda; & si forsitan esset dubia, sufficere reputantes ad relaxandum eandem, si parendi mandato competens satisfactio præberetur. Quia verò dum ansam solvimus, nodum dicimus ligavisse per hoc quòd eis-

dem Canonicis, velut asseris, proponentibus illam esse manifestam offensam, non quæ judici, non quæ alij, sed quæ sibi manifesta tantummodo videretur, major ex illa dictione, videlicet *manifesta*, scrupulus questionis emerit, tuis humilibus precibus inclinati, offensam illam nos rescribimus intelligere manifestam quæ vel per confessionem vel probationem legitimam nota fuerit aut etiam evidentiam rei quæ nulla possit tergiversatione celari. Datum Laterani VII. Kal. Iunij, anno decimo.

ARCHIEPISCOPO ET DECANO
Senonensi.

Quòd quærentibus principaliter regnum Dei secundariò adiciantur & alia secundum evangelicam veritatem apostolica sedes attendens universos Crucesignatos sub sua speciali defensione recepit, provida deliberatione constituens ut bona eorum sub ejus & omnium Prælatorum Ecclesiæ Dei protectione consisterent, & donec cognosceretur certissimè de reditu vel obitu eorundem, illibata & integra permanerent. Cùm ergo clara memoriæ L. Blesensis & Claramontensis Comes assumpto crucis signaculo se devoverit obsequio Crucifixi, & in itinere peregrinationis vitam finiret temporalem, volentes nobili mulieri . . relictae suæ ac pupillo & procuratoribus necnon officialibus ejus paterna sollicitudine plenius providere, ut etiam ipsi defuncto Comiti respondeamus juxta suæ devotionis affectum, ac imbecillitati puerili & fragilitati femineæ consulamus, cùm difficile sit ad nos pro singulis habere recursus, vices nostras usque ad annos pubertatis pupilli sui vobis duximus committendas; discretioni vestrae per apostolica scripta mandantes quatinus, cùm oppressis quibuslibet liceat ad sedem apostolicam appellare, si quando duxerint appellandum, audiatis auctoritate nostra causas super quibus contra homines ejusdem provincie fuerit appellatum, & sublato appellationis obstaculo sine debito decidatis, denuntiantes illas sententias non tenere quæ in Comitissam, procuratores, & terram Comitis memorati post appellationem ad nos legitimè interpositam fuerint promulgata. Illas autem quæ secus prolatae fuerint, secundum formam Ecclesiæ appellatione postposita relaxetis; & injuncto quod de jure fuerit injungendum, audiatis si quid fuerit questionis, & ap-

Epist. 67.
Rescribitur in fa-
vorem Comi-
tis Blesensis.

pellatione remota sine debito decidatis, facientes quod statueritis per censuram ecclesiasticam firmiter observari. Quòd si forsan alteri partium vestrum iudicium sit suspectum, partes ad eligendos arbitros appellatione postposita compellatis, qui prædicta, sublato appellationis obstaculo, sicut præmissimus, exequantur. Nullis litteris veritati & iustitiæ præjudicantibus à sede apostolica impetratis. Quòd si non ambo &c. tu, frater Archiepiscopo &c. Datum Romæ apud sanctum Petrum IV. Kal. Iunij, anno decimo.

*COSORANENSI EPISCOPO ET ABBATI
Cisterciensi apostolica sedis Legatis.*

Pol. 67.
Commissio
in causa Ar-
chiepiscopi
Narbonensis de
eius cõmuni-
tate accedens.

Cum geramus in terris, licet im-
meriti, vicem ejus cui cœlestis pater
iudicium omne dedit, ut nec esset nimis
regidum ex potentia, nec ex benignitate
valde remissum, sed misericordia pariter
& iustitia per sapientiam imperatum, ita
nos decet de subditis iudicare quòd utra-
que virtute nostrum iudicium condiamus.
Sanè cum olim per Legatos nostros in
Narbonensem provinciam destinatos de-
cenderimus ad videndum utrum clamo-
rem, qui ad nos venerat, Archiepiscopus
Narbonensis opere complevisset, ipsi
per viros juratos inquisitionem plenariam
facientes, depositiones eorum suis inclu-
tas sigillis nobis fideliter transmiserunt,
per quas idem Archiepiscopus de duobus
præcipue, avaritia scilicet & negligentia,
culpabilis notabatur, quæ duo inter abu-
siones duodecim numerantur; cum vide-
licet est Episcopus negligens, & dives a-
vus. quamvis utraque radix in multos ra-
mos perhibeatur esse diffusa. Idem autem
Archiepiscopus ad præsentiam nostram
accedens, super objectis se multipliciter
excusavit, misericordiam tamen postu-
lans, & emendationem promittens, ut
expiare posset præterita per futura, reco-
lens illud quod Iohannes Apostolus ait:
*Si dixerimus quòd peccatum non habemus, nos
ipso seducimus, & veritas in nobis non est,
quoniam in multis offendimus omnes.* Nos igitur
attendentes quòd ex labore grandis &
gravis itineris, maxime præ senectute ac
debilitate corporis, esset afflictus, & ab-
baria Montis Aragonum, quæ pluris ei
quam Narbonensis archiepiscopatus, sicut
dicebatur, extiterat, per vos fuerat spo-
liatus, disposuimus infundere oleum super
vinum, ut in nobis iustitiam pariter &
misericordiam inveniret, cum in arca ta-

bernaculi manna contineretur & virga,
tamen ne manna dulcedinis posset effice-
re dissolutum quem virga correctionis de-
bebat reddere castigatum. Ad parabolam
igitur evangelicam de ficulnea plantata
in vinea recurrentes, de qua cum domi-
nus cultori vineæ præcepisset ut illam suc-
cideret, ne terram inutiliter occuparet,
qui veniens post tres annos non invenit
fructum in illa, & ille respondit domino
ut dimitteret illam per annum usque dum
foderet circa ipsam & mitteret stercora,
& si quidem faceret fructum, alioquin
eam succideret in futurum, adhuc eidem
Archiepiscopo, circa quem foderamus
comminando & increpando, & misera-
mus stercora commonendo & exhortan-
do, amplioris temporis spatium duximus
indulgendum, ut probaremus utrum fru-
ctum afferret optatum, & si fortè fructum
non faceret, securim ad radicem infru-
ctuosæ arboris iustius poneremus. Eidem
ergo districte præcepimus ut non pecu-
niarum sed animarum lucris insistens, illi-
citis exactionibus & iniquis commerciis
nequaquam intenderet, sed ad hospitali-
tatem ac pietatem se diligenter exercens,
peregrinis & indigentibus se largum &
benignum deinceps exhiberet. Studeret
insuper visitare provinciam, celebrare
Concilium, hæreses expugnare, multi-
plices excessus corrigere, ac cetera ope-
rari quæ requirit officium pastorale. Ve-
rùm quia, sicut accepimus, non solum
præterita non correxit, verum etiam pe-
jora prioribus novissima sua fecit, volen-
tes cum ipso procedere utiliter in iustitia,
circa quem in misericordia noscitur inu-
tiliter processisse, discretionem vestram per
apostolica scripta præcipiendo manda-
mus quatinus inquisita diligentius & cog-
nita veritate, si eum vel de præmissis in-
veneritis incorrectum, vel in similibus aut
gravioribus deliquisse, sublato cujuslibet
contradictionis & appellationis obstaculo
ab administratione Narbonensis Ecclesiæ
ipsum removeatis omnino, facientes ei-
dem cum consilio vestro de persona ido-
nea in Pontificem provideri, qui & possit
& velit non solum sibi subditis, verum
etiam & vicinis, verbo & exemplo profi-
cere, ac præsertim à lupis rapacibus, qui
contra caulas Ecclesiæ de latibus pravita-
tis hæreticæ sunt egressi, gregem domini-
cum custodire. Contradictores, si qui
fuerint, vel rebelles censura ecclesiastica
appellatione postposita compescentes.
Datum ut in alia.